

מסורת הש"ס

א) פסחים ל: יומא ד' סת' ט"ס
ב) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
ג) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
ד) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
ה) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
ו) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
ז) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
ח) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
ט) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
י) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
יא) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
יב) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
יג) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
יד) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
טו) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
טז) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
יז) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
יח) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
יט) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס
כ) ויפסח יומא ד' סת' ט"ס

כל כתבי פרק ששה עשר שבת

קבא.

עין משפט
נר מצוה

הבי גרסי' ר' יוסי אומר מן המנחה ולמעלה אינו צריך לברכה.
וכן גירסת רש"י ור"מ אבל לא גרסי' אינו יכול לטבול דאפי'
מאן דסבר טבילה בזמנה לאו מנחה שפיר כדמשמע בסוף
מסכת יומא (דף ק"ו:) דפר"ך לרב דלמך טבילה נעילה פוטרת של
ערכית משום דקסבר דמפלת נעילה
בלילה והמניח אור יוה"כ כו' נעילה
מחפלת שבע ומתודה בערכית כו'
ומשני תנאי היא דמנחה כל חיובי
טבילות טבילתן ביום נדה ויולדת
טבילתן בלילה בעל קרי טבול והולך
עד המנחה דקסבר מפלת נעילה
בלילה וטבילה בזמנה לאו מנחה ר'
יוסי ואומר כל היום טבול וטבול
דמפלת נעילה ביום אלמא אפי' אפי'
דמ"ק סבר דטבילה בזמנה לאו מנחה
אפי' קמתי כל חיובי טבילות טבילתן
ביום אפילו טמא מת ומנחה שרץ שאין
צריכין טבילה למפלה ויכולין לטבול
והא דפירש בקונטרס דר' יוסי כרב
דלמך מפלת נעילה בלילה לא דק
דכשליה יומא (דף פ"ה:) פר"ך מהך
דכשליה דר' יוסי אדר"י דהכא קאמר
מן המנחה ולמעלה ח"י לטבול
ובההיא קאמר כל היום ומשני דהכא
דלמך דלמך ככר מפלת נעילה וההס'
דלמך ללי וזכולו רבי יוסי דלא כרבי:
רבי יוסי ב"ר יהודה היא. אומר
ח"י כשליה יומא (דף פ"ה:).
מנא ליה לרב דההוא מ"ק דכשליה
קמייתא דקאמר דבעל קרי טבול עד
המנחה אחי כוומיה דמפלת נעילה
בלילה דלמך ח"י דלמך וטבילה
בזמנה לאו מנחה ור' יוסי סבר מנחה
ומנא קמא דהכא הוא ר' יוסי דההס'
ויש לומר דסבר דר' יוסי דהכא
ודההס' מתקמחא חד מנא הוא ומר"י ור'
רבי יוסי כרבי יהודה דאריי טבילות
בעל קרי ביו"כ ואפי' קשיא ר' יוסי כר'
יהודה דארי' יוסי כר' יהודה וע"כ אית'
לן לשנייה או דלמי והא דלא ללי:
אין אומרים ה' בבה. אפי' באיסי:
דרבנן אמירה לנכרי שנית
כדלמרינן לקמן בפרק שולח (דף ק"ג:).
לא יאמר אדם לחבירו שכור לי
ועל פליס כו' דמוקי להר דף ק"ו:) גבי
וייתי תמימי מנו ביתא:
אלא מנא איבא לבישמען טינה.
מש"מ ק"ל כר' אחי וזכורשמי
אמר שמה ר' אחי מעשה כזה:
שמע טינה קמן אויב' נבלות בית
דין מצווין ע"י אפי' אפי' שני.
ל"ל דמוקי מתניתין כרבי יהודה דלמך
מלאכה שאינה צריכה לגופה חיוב

טבילה בזמנה לאו מצוה ומהדרין ר' יוסי
סבר טבילה בזמנה מצוה ולא מהדרין
סבר ר' יוסי טבילה בזמנה מצוה והתניא
אהוב והזבה המוצרע והמוצרע בעול נדה
וטמא מת טבילתן ביום נדה ויולדת טבילתן
בלילה בעל קרי טבול והולך כל היום כולו
ר' יוסי אומר מן המנחה ולמעלה אינו צריך
לטבול והיא ר' יוסי בר' יהודה היא ודאמר
דייה טבילה באחרונה: מתני' ויכברי שבא
לכבות אין אומרים לו כבה ואל תכבה מפני
שאין שבתתו עליהן אבל קמן שבא לכבות
אין שומעין לו מפני ששבתתו עליהן: גמ'
א"ר אמי בדליקה התירו לומר כל המכבה
אינו מפסיד נימא מסייע ליה נכרי שבא
לכבות אין אומרים לו כבה ואל תכבה מפני
שאין שבתתו עליהן כבה הוא דלא אמרינן ליה
ליה הא כל המכבה אינו מפסיד אמרינן ליה
אימא סיפא אל תכבה לא אמרינן ליה וכל
המכבה אינו מפסיד נמי לא אמרינן ליה
אלא "מנא ליבא למשמע מינה ת"ך" מעשה
ונפלה דליקה בחצירו של יוסף בן סימאי
בישיחין ובאו אנשי גיסטרא של ציפורי
לכבות מפני שאפטורפוס של מלך היה
ולא הניחא מפני כבוד השבת ונעשה לו
נם וירדו גשמים וכיבי לערב שיגר לכל
אחד מהן שתי סלעין ולאפרכוס שבהן
חמשים וכששמעו חכמים בדבר אמרו לא
היה צריך לכך שהרי שנינו נכרי שבא
לכבות אין אומרים לו כבה ואל תכבה:
אבל יקמן שבא לכבות אין שומעין לו מפני
ששבתתו עליהן: שמעת מינה קמן אוכל
בלכות ב"ד מצווין עליו להפרישו אמר רבי
יוחנן "בקמן העושה לדעת אביו דכוותה
גבי נכרי דקא עביד לדעתיה דישאלא מי
שרי נכרי לדעתיה דנפשיה עביד:
מתני' ויכופין קערה על גבי הנר בשביל
שלא תאחוז בקורה ועל צואה של קטן ועל
עקרב שלא תישך "א"ר יהודה מעשה בא
לפני רבן יוחנן בן אבאי בערב ואמר חוששני
לו מחטאת: גמ' רב יהודה ורב ירמיה בר
אבא ורב חנן בר רבא איקלעו לבי אבן דמן
נשיקיא לרב יהודה ורב ירמיה בר אבא
איתרו

עליה או כר"ס וכשצריך לאותו כינוי כגון לשעות חמשת דבאיקורא
דרבנן מוכח בפרק חרש (יבמות ק"ד.) דאין צ"ד מלווין להפרישו
ונראה דמיידי כקטן שלא הגיע לחינוך דבהגע לחינוך כיון שחייב
לחנכו כ"ס דלצריך להפרישו שלא יעשה עבירה וכל הנהו דפר"ך
צבימות הוה מני' לשנייה כשהגיע לחינוך אלא דניחא ליה לאוקמני ככל
ענין והא דבעי לדעתיה חסד דאין צ"ד מלווין להפרישו דקמני
תינוק יונק והולך וקמני ובגדול אסור משמע דוקא גדול אבל קטן
אפי' בהגיע לחינוך שרי חסד ע"כ גדול לאו דוקא כר עושין דהא
במקנהא מפרש טעמא משום דחסד מתינוק מסוכן הוא אלל חלל
והאי טעמא לא שייך אלל כגון שמים או שלש שנים:

עליה או כר"ס וכשצריך לאותו כינוי כגון לשעות חמשת דבאיקורא
דרבנן מוכח בפרק חרש (יבמות ק"ד.) דאין צ"ד מלווין להפרישו
ונראה דמיידי כקטן שלא הגיע לחינוך דבהגע לחינוך כיון שחייב
לחנכו כ"ס דלצריך להפרישו שלא יעשה עבירה וכל הנהו דפר"ך
צבימות הוה מני' לשנייה כשהגיע לחינוך אלא דניחא ליה לאוקמני ככל
ענין והא דבעי לדעתיה חסד דאין צ"ד מלווין להפרישו דקמני
תינוק יונק והולך וקמני ובגדול אסור משמע דוקא גדול אבל קטן
אפי' בהגיע לחינוך שרי חסד ע"כ גדול לאו דוקא כר עושין דהא
במקנהא מפרש טעמא משום דחסד מתינוק מסוכן הוא אלל חלל
והאי טעמא לא שייך אלל כגון שמים או שלש שנים:

עליה או כר"ס וכשצריך לאותו כינוי כגון לשעות חמשת דבאיקורא
דרבנן מוכח בפרק חרש (יבמות ק"ד.) דאין צ"ד מלווין להפרישו
ונראה דמיידי כקטן שלא הגיע לחינוך דבהגע לחינוך כיון שחייב
לחנכו כ"ס דלצריך להפרישו שלא יעשה עבירה וכל הנהו דפר"ך
צבימות הוה מני' לשנייה כשהגיע לחינוך אלא דניחא ליה לאוקמני ככל
ענין והא דבעי לדעתיה חסד דאין צ"ד מלווין להפרישו דקמני
תינוק יונק והולך וקמני ובגדול אסור משמע דוקא גדול אבל קטן
אפי' בהגיע לחינוך שרי חסד ע"כ גדול לאו דוקא כר עושין דהא
במקנהא מפרש טעמא משום דחסד מתינוק מסוכן הוא אלל חלל
והאי טעמא לא שייך אלל כגון שמים או שלש שנים:

עליה או כר"ס וכשצריך לאותו כינוי כגון לשעות חמשת דבאיקורא
דרבנן מוכח בפרק חרש (יבמות ק"ד.) דאין צ"ד מלווין להפרישו
ונראה דמיידי כקטן שלא הגיע לחינוך דבהגע לחינוך כיון שחייב
לחנכו כ"ס דלצריך להפרישו שלא יעשה עבירה וכל הנהו דפר"ך
צבימות הוה מני' לשנייה כשהגיע לחינוך אלא דניחא ליה לאוקמני ככל
ענין והא דבעי לדעתיה חסד דאין צ"ד מלווין להפרישו דקמני
תינוק יונק והולך וקמני ובגדול אסור משמע דוקא גדול אבל קטן
אפי' בהגיע לחינוך שרי חסד ע"כ גדול לאו דוקא כר עושין דהא
במקנהא מפרש טעמא משום דחסד מתינוק מסוכן הוא אלל חלל
והאי טעמא לא שייך אלל כגון שמים או שלש שנים:

עליה בזמנה מנחה. ואף לא משכה גמי האדלגה לישתיה עד למחר.
ולמד' לאו מנחה. וזו ענה טובה קמ"ל כרי שעריב שמשו צמור.
לאחר טבילה שאם ימתין לטבול עד הלילה לא יהא לו הערב שמש
עד ליל המחרת: הוה הוה כו'.
ברייתא זו אלא יוה"כ שנייה במוספתא
וימא (פ"ד): הוה הוה והמועד והמועד
ובועל נדה ועמא מה עובלין ביום.
משהאיר המזרח ביום השניעי שלהס.
וטעמא (א) כפ"ב דמנחה (דף ק"ג.) מקרא
ודעום השניעיים מקאמ' שניעי ספירה
ואם חל שניעי שלהס ביוה"כ עובלין
כדרכן לטבול תרומה לערב: נדה
ויולדת. טבולות כדרכן בליל יוה"כ
אם חל שניעי שלהס בערב יוה"כ
שאני' יכולה לטבול ביום ז' דכמיני
כזה' מהיה בנדה כהוימה מהא כל
א' (פסחים דף ל"ג:) בעל קרי. שצריך
טבילה לדברי מורה מדברי סופרים
ואפי' אין אוכל טהרות (ו) לנו ביום:
טובל כל היום כולו. ואע"פ שראה
קרי מן המנחה ולמעלה לאחר
שהפלת מפלת המנחה שהרי הוא
יכול להמתין עד שמתחן ועינול
מפלת ערבית אפי' טבול ביו"כ
כשנודע לו ש' אפי' שנסור כרח"ל
הרשות וטבילה בזמנה מנחה: ר'
יוסי אומר מן המנחה ולמעלה. אם
שהרי קרי לאחר שהפלת מפלת מנחה
שהרי הוא יכול להמתין עד שמתחן
ועינול ויתפלת מפלת ערבית. ומפלת
נעילה נמי ק"ל שכול להפלת בלילה
כרב דלמך (יומא דף ס"ה.) מפלת נעילה
פוטרת של ערבית: אין צריך לטבול.
ביום משום זמן טבילה בלילה מנחה
לנעילה בזמנה: דייח לטבילה שפאה
כאחרונה. במסכת נדה נפרק
המפלת (א) גבי אשה ש'אחא מלאה ונאה
ריקנית ואינה יודעת ממי ילדה
דמזכרתי לה ל"ה טבילות מפקד ר'
טבילות שאינה טבילה זכר לו' או
טבילה נקבה לשנועיים ובלילה או
שנא יולדת זכר צנוז וזכריה אף
טבילה זכר ביום שבעה לטפורים
שלה או יולדת נקבה צנוז היתה
ומשום דלא ידעינן ממי ילדה ואימתי
מטי זמן טבילה דידה מזכרתי לה
טבילה כל לילה וכל יום שיש לטפורין
צנוז טבילה ופליג ר' יוסי כרבי
יהודה עלה ואמר דייח לטבילה שפאה
כאחרונה לטוף ספורים של נקבה
דהיינו לטוף שלש שבועים שאם ילדה
או' נקיים כשביל היכה ולא אמרינן

טבילתן ביום. דל"ך
מוחללי ביום השניעי והמן
מזכר וז' יומא (א) נדה
ויולדת טבילתן בלילה.
נדה כמיני שפאה יום תהיה
מנחה. כל שבעה יולדת
מיו נדה דוחה טהרות (א).
בדליקה התירו. דמתין
אלס כולו על חמתי או לא
שפא ל"ה ח"ל לבי כר'
בקטן העושה לדעת
אביו. ונראה ש'אחא ליה חסדי
והוא שטח לו כק' ואינו
עושה עילה והיה חסדי הוא
מחוייב לטבול (במות ק"ד).
לדעתיה דנפשיה עביד.
אפילו כלא ידעת שפאל
דמיון מתחין להחמין.
שיעט שטח שר' שטח.
בערב. מדינה (למחן ס"ה).

טבילתן ביום. דל"ך
מוחללי ביום השניעי והמן
מזכר וז' יומא (א) נדה
ויולדת טבילתן בלילה.
נדה כמיני שפאה יום תהיה
מנחה. כל שבעה יולדת
מיו נדה דוחה טהרות (א).
בדליקה התירו. דמתין
אלס כולו על חמתי או לא
שפא ל"ה ח"ל לבי כר'
בקטן העושה לדעת
אביו. ונראה ש'אחא ליה חסדי
והוא שטח לו כק' ואינו
עושה עילה והיה חסדי הוא
מחוייב לטבול (במות ק"ד).
לדעתיה דנפשיה עביד.
אפילו כלא ידעת שפאל
דמיון מתחין להחמין.
שיעט שטח שר' שטח.
בערב. מדינה (למחן ס"ה).

טבילתן ביום. דל"ך
מוחללי ביום השניעי והמן
מזכר וז' יומא (א) נדה
ויולדת טבילתן בלילה.
נדה כמיני שפאה יום תהיה
מנחה. כל שבעה יולדת
מיו נדה דוחה טהרות (א).
בדליקה התירו. דמתין
אלס כולו על חמתי או לא
שפא ל"ה ח"ל לבי כר'
בקטן העושה לדעת
אביו. ונראה ש'אחא ליה חסדי
והוא שטח לו כק' ואינו
עושה עילה והיה חסדי הוא
מחוייב לטבול (במות ק"ד).
לדעתיה דנפשיה עביד.
אפילו כלא ידעת שפאל
דמיון מתחין להחמין.
שיעט שטח שר' שטח.
בערב. מדינה (למחן ס"ה).

טבילתן ביום. דל"ך
מוחללי ביום השניעי והמן
מזכר וז' יומא (א) נדה
ויולדת טבילתן בלילה.
נדה כמיני שפאה יום תהיה
מנחה. כל שבעה יולדת
מיו נדה דוחה טהרות (א).
בדליקה התירו. דמתין
אלס כולו על חמתי או לא
שפא ל"ה ח"ל לבי כר'
בקטן העושה לדעת
אביו. ונראה ש'אחא ליה חסדי
והוא שטח לו כק' ואינו
עושה עילה והיה חסדי הוא
מחוייב לטבול (במות ק"ד).
לדעתיה דנפשיה עביד.
אפילו כלא ידעת שפאל
דמיון מתחין להחמין.
שיעט שטח שר' שטח.
בערב. מדינה (למחן ס"ה).

טבילתן ביום. דל"ך
מוחללי ביום השניעי והמן
מזכר וז' יומא (א) נדה
ויולדת טבילתן בלילה.
נדה כמיני שפאה יום תהיה
מנחה. כל שבעה יולדת
מיו נדה דוחה טהרות (א).
בדליקה התירו. דמתין
אלס כולו על חמתי או לא
שפא ל"ה ח"ל לבי כר'
בקטן העושה לדעת
אביו. ונראה ש'אחא ליה חסדי
והוא שטח לו כק' ואינו
עושה עילה והיה חסדי הוא
מחוייב לטבול (במות ק"ד).
לדעתיה דנפשיה עביד.
אפילו כלא ידעת שפאל
דמיון מתחין להחמין.
שיעט שטח שר' שטח.
בערב. מדינה (למחן ס"ה).

טבילתן ביום. דל"ך
מוחללי ביום השניעי והמן
מזכר וז' יומא (א) נדה
ויולדת טבילתן בלילה.
נדה כמיני שפאה יום תהיה
מנחה. כל שבעה יולדת
מיו נדה דוחה טהרות (א).
בדליקה התירו. דמתין
אלס כולו על חמתי או לא
שפא ל"ה ח"ל לבי כר'
בקטן העושה לדעת
אביו. ונראה ש'אחא ליה חסדי
והוא שטח לו כק' ואינו
עושה עילה והיה חסדי הוא
מחוייב לטבול (במות ק"ד).
לדעתיה דנפשיה עביד.
אפילו כלא ידעת שפאל
דמיון מתחין להחמין.
שיעט שטח שר' שטח.
בערב. מדינה (למחן ס"ה).

טבילתן ביום. דל"ך
מוחללי ביום השניעי והמן
מזכר וז' יומא (א) נדה
ויולדת טבילתן בלילה.
נדה כמיני שפאה יום תהיה
מנחה. כל שבעה יולדת
מיו נדה דוחה טהרות (א).
בדליקה התירו. דמתין
אלס כולו על חמתי או לא
שפא ל"ה ח"ל לבי כר'
בקטן העושה לדעת
אביו. ונראה ש'אחא ליה חסדי
והוא שטח לו כק' ואינו
עושה עילה והיה חסדי הוא
מחוייב לטבול (במות ק"ד).
לדעתיה דנפשיה עביד.
אפילו כלא ידעת שפאל
דמיון מתחין להחמין.
שיעט שטח שר' שטח.
בערב. מדינה (למחן ס"ה).

טבילתן ביום. דל"ך
מוחללי ביום השניעי והמן
מזכר וז' יומא (א) נדה
ויולדת טבילתן בלילה.
נדה כמיני שפאה יום תהיה
מנחה. כל שבעה יולדת
מיו נדה דוחה טהרות (א).
בדליקה התירו. דמתין
אלס כולו על חמתי או לא
שפא ל"ה ח"ל לבי כר'
בקטן העושה לדעת
אביו. ונראה ש'אחא ליה חסדי
והוא שטח לו כק' ואינו
עושה עילה והיה חסדי הוא
מחוייב לטבול (במות ק"ד).
לדעתיה דנפשיה עביד.
אפילו כלא ידעת שפאל
דמיון מתחין להחמין.
שיעט שטח שר' שטח.
בערב. מדינה (למחן ס"ה).

טבילתן ביום. דל"ך
מוחללי ביום השניעי והמן
מזכר וז' יומא (א) נדה
ויולדת טבילתן בלילה.
נדה כמיני שפאה יום תהיה
מנחה. כל שבעה יולדת
מיו נדה דוחה טהרות (א).
בדליקה התירו. דמתין
אלס כולו על חמתי או לא
שפא ל"ה ח"ל לבי כר'
בקטן העושה לדעת
אביו. ונראה ש'אחא ליה חסדי
והוא שטח לו כק' ואינו
עושה עילה והיה חסדי הוא
מחוייב לטבול (במות ק"ד).
לדעתיה דנפשיה עביד.
אפילו כלא ידעת שפאל
דמיון מתחין להחמין.
שיעט שטח שר' שטח.
בערב. מדינה (למחן ס"ה).

טבילתן ביום. דל"ך
מוחללי ביום השניעי והמן
מזכר וז' יומא (א) נדה
ויולדת טבילתן בלילה.
נדה כמיני שפאה יום תהיה
מנחה. כל שבעה יולדת
מיו נדה דוחה טהרות (א).
בדליקה התירו. דמתין
אלס כולו על חמתי או לא
שפא ל"ה ח"ל לבי כר'
בקטן העושה לדעת
אביו. ונראה ש'אחא ליה חסדי
והוא שטח לו כק' ואינו
עושה עילה והיה חסדי הוא
מחוייב לטבול (במות ק"ד).
לדעתיה דנפשיה עביד.
אפילו כלא ידעת שפאל
דמיון מתחין להחמין.
שיעט שטח שר' שטח.
בערב. מדינה (למחן ס"ה).

הגהות הב"ח
(א) ר"י ד"ה הוה הוה
המזרח וכו' וטעמא מפרש
קרי וכו' אוכל טהרות הוה
נעילה ביום שבת:
גליון הש"ס
ר"י ד"ה אין אומרים לו
ובו אפי' לנכרי שפאה
שבת. ט"ו כ"ד ט"ו ט"ו
כמיני ד"ה ט"ו ילדתי
ר"י ד"ה ח"ל לבי כר'
לנכרי כדמשמע. ט"ו כ"ד
קרי וכו' ח"ל לבי כר':
מוסף רש"י
טבילתן ביום. דל"ך
מוחללי ביום השניעי והמן
מזכר וז' יומא (א) נדה
ויולדת טבילתן בלילה.
נדה כמיני שפאה יום תהיה
מנחה. כל שבעה יולדת
מיו נדה דוחה טהרות (א).
בדליקה התירו. דמתין
אלס כולו על חמתי או לא
שפא ל"ה ח"ל לבי כר'
בקטן העושה לדעת
אביו. ונראה ש'אחא ליה חסדי
והוא שטח לו כק' ואינו
עושה עילה והיה חסדי הוא
מחוייב לטבול (במות ק"ד).
לדעתיה דנפשיה עביד.
אפילו כלא ידעת שפאל
דמיון מתחין להחמין.
שיעט שטח שר' שטח.
בערב. מדינה (למחן ס"ה).

